

*K životnému jubileu
Dr. Ing. Ladislava Závodského*

Medzi tohoročných jubilantov z radov pracovníkov Výskumného ústavu potravinárskeho v Bratislave patrí i vedúci riešiteľskej skupiny Dr. Ing. Ladislav Závodský, ktorý oslávi svoje významné životné jubileum — 60. narodeniny.

Narodil sa dňa 8. júla 1921 v Hlohovci, kde absolvoval základnú školu. Po maturite študoval chemicko-technologické inžinierstvo na Slovenskej vysokej škole technickej, ktoré ukončil v roku 1946.

V tom istom roku nastúpil na vtedy sa zakladajúcu Výskumnú stanicu cukrovarnícku (VSC) pod vedením neb. akademika Jozefa Vašátka ako prvý jej pracovník.

Od toho času sa datuje jeho celoživotné zameranie na cukrovarníctvo menovite jeho technický rozvoj — výskum a vývoj. Po organizačných zmenách VSC sa stal v roku 1953 vedúcim cukrovarníckeho oddelenia býv. Výskumného ústavu potravinárskeho priemyslu kde do roku 1954 zastával i funkciu riaditeľa. Od 1. 1. 1955 bol vedúcim pobočky Výskumného ústavu cukrovarníckeho (VÚC) v Bratislave. Po delimitácii pobočky z VÚC do GRT Cukor — cukrovinky v Bratislave bol riaditeľom Výskumného cukrovarníckeho pracoviska až do roku 1974 kedy prešiel na tunajší Výskumný ústav potravinársky, kde pokračuje vo výskume zameranom na netradičné spôsoby výroby cukru.

V 6. päťročnici sa pod jeho vedením riešila a koordinovala rezortná úloha R 529-10 „Zvýšenie výťažnosti cukru z cukrovej repy“, ktorá bola úspešne uzavretá a oponovaná s tým, že v rokoch 1981—84 sa bude pokračovať vo výskume, overovaní a realizácii v rámci štátnej úlohy S 11-529-110-02. Ide o riešenie s významným ekonomickým prínosom zo zvýšenia výroby cukru a úspor energie použitím extrakcie cukru v prostredí voda — acetón.

Svoje poznatky a skúsenosti využíval v rokoch 1953—56 pri prednáškach na ČHTF SVŠT tepelnej techniky ako i v zahraničí ako expert na epuračné metódy v Indii a Pakistane.

V rámci výskumnej činnosti prihlásil a získal 15 patentov (autorských osvedčení) a v roku 1958 bol vyhodnotený Úradom pre patenty a vynálezy v rámci riešenia celoštátnych tematických úloh.

V predchádzajúcich rokoch bol členom VTR povereníka potravinárskeho priemyslu a členom VTR ministra potravinárskeho priemyslu, členom potravinárskeho odboru bývalej Slovenskej potravinárskej akadémie, členom

vedeckých rád a komisií, členom komisií pre záverečné skúšky na ČHTF SVŠT atď.

Zúčastnil sa viacerých európskych a svetových konferencií a kongresov zameraných na cukrovarníctvo, kde aktívne vystúpil ako napr. v r. 1971 v rámci kongresu Medzinárodnej technickej cukrovarníckej komisie v Bruseli.

Zo skôr riešených viacerých úloh boli poväčšine realizované tri, ktoré našli najväčšie uplatnenie t. j.

- jednorázové čerenie vápnom za studena bez malaxéru (vo všetkých cukrovaroch na Slovensku)
- dekantér na druhú saturovanú šťavu (v 5 cukrovaroch v SSR a v 25 cukrovaroch v ČSR)
- čistenie prací a plaviacich vôd (v 30 závodoch v ČSR).

V roku 1971 bol vyhodnotený ako vynikajúci pracovník cukrovarníckeho odboru v SSR.

V minulosti ale i na ústave aktívne pracuje najmä vo Vedecko-technickej spoločnosti, komisií pre vynálezcovstvo a zlepšovateľstvo a je vedúcim BSP.

Za celoživotnú prácu a angažovanosť v potravinárskom výskume bol navrhnutý na udelenie rezortného vyznamenania Zaslúžilý pracovník Ministerstva poľnohospodárstva a výživy SSR.

Pri príležitosti životného jubilea súdruhovi Závodskému i touto cestou v mene vedenia, spoločenských organizácií a pracovníkov blahoželáme a prejeme veľa zdravia a síl v ďalšej práci na poli rozvoja potravinárskeho priemyslu ako i v osobnom živote.

*K životnému jubileu
Ing. Teodora Krébesa*

V tomto období sa dožíva svojho významného jubilea — 50 rokov náš vedúci vedeckotechnický pracovník súdruh Ing. Teodor Krébes.

Narodil sa 31. mája 1931 v Žarnovici v rodine lesníka. Po absolvovaní základnej školy a gymnázia študoval na ČHTF SVŠT v Bratislave potravinársku špecializáciu.

Štúdiá ukončil v roku 1954 a jeho prvé kroky viedli do Mraziarní n. p., kde pracoval ako vedúci laboratória a neskôr oddelenia technickej kontroly. V tomto období mimo činnosti vo výrobe úspešne riešil niekoľko technologických problémov formou zlepšovacích návrhov a napísal knihu „Hygiena pri výrobe a použití zmrazených potravín“.

V roku 1957 nastúpil do nášho výskumného ústavu potravinárskeho, vtedy Výskumného ústavu mraziarenského. Tu sa zameril na riešenie úloh mraziarenského priemyslu. Najprv to bol výskum zmien dlhodobe skladovaného mäsa. Neskôr, ako vedúci oddelenia nových technológií, sa zameril na problémy úprav surovín pred zmrazením, spolupracoval na úlohe zmrazovania predsušených potravín a stal sa priekopníkom uplatnenia sublimačného sušenia (lyofilizácie) v potravinárstve. Dosiahnuté výsledky spracoval v správach a odpublikoval vo viacerých článkoch. Z tohoto obdobia tvorivej činnosti mu boli udelené tri patenty.

Po roku 1962 pracoval na Výskumnom ústave práce v Bratislave, na úseku vedeckého riadenia a organizácie práce. Úspešne riešil a spolupracoval na riešení celého radu problémov priemyselných podnikov uplatnením priemyselného inžinierstva a komplexnej racionalizácie. Popri aplikačnej výskumnej činnosti sa venoval zovšeobecňovaniu získaných poznatkov, metodologickému prepracovaniu tvorivej činnosti, kybernetickým aspektom vedeckej organizácie práce a uplatňovaniu rôznych analytických metód pri diagnostike pracovných systémov. V tomto období si rozšíril svoju špecializáciu štvorsemestrálnym štúdiom vedeckého riadenia na Vysokej škole ekonomickej v Bratislave. Získané výsledky spracoval do štúdiijných materiálov a článkov a vystúpil

s nimi na viacerých medzinárodných kolokviách. Po roku 1969 pracoval v tomto zameraní v technicko-ekonomickom výskume a ako vedúci odboru KSR GR v chemickom priemysle. Bol zodpovedným riešiteľom významnej štátnej úlohy zameranej na uplatnenie vedy ako výrobnéj sily a zvýšenie jej vplyvu na rozvoj chemického priemyslu a v riadiacej sfére zabezpečoval predovšetkým uplatnenie metód umožňujúcich investične nenáročne riešenie problémov v podnikovej praxi. Skúsenosti z vykonávanej práce aplikoval aj na vybrané potravinárske problémy. Spolu s Ing. Milanom Sásikom z Ústredného štátneho veterinárneho ústavu napísal knihu „Sanitácia v potravinárstve A—Z“.

Od roku 1976 s Ing. Krébes pracuje znovu na našom ústave a zameriava sa až dosiaľ ako zodpovedný riešiteľ na uplatnenie systémových prístupov pri riešení problémov potravinárskej hygieny a sanitácie a optimalizáciu detergentných procesov. Výsledky prenáša ako do metodologickej praxe VHJ a podnikov, tak aj do výskumu. Obohacuje nimi súčasnú poznatkovú základňu o sanitácii a o uplatnení systémových prístupov a metód v praxi.

Angažuje sa najmä v odborárskej práci a zlepšovateľskom hnutí. Je členom ZV ROH a je činný i v ďalších spoločenských organizáciách a telovýchovnom hnutí.

Za dosiahnuté pracovné výsledky a spoločenskú angažovanosť mu bolo udelené roku 1981 rezortné vyznamenanie „Za vynikajúcu prácu“.

Pri príležitosti jeho životného jubilea mu v mene vedenia ústavu, spoločenských organizácií, ako aj všetkých spolupracovníkov blahoželáme. Prajeme mu veľa síl a úspechov v ďalšej tvorivej práci, ako aj veľa zdravia a šťastia v osobnom živote.